

MLADÝ SVĚT • ed. straord. agosto 1968

Pag. 1-2:	Il XIV Congresso del Partito Appello della redazione
Pag. 3	Gli occupanti hanno scacciato la partigiana
Pag. 4	Scritte dai muri
Pag. 6-7	Notizie brevi
Pag. 8	Nuove filastrocche

www.charta77.org

Za MS nedám ani vindry (vzkaz od kolaboranta Indry)

mladý svět stále svobodný!

**ZDRAVÍME 1196 DELEGÁTŮ XIV. SJEZDU KSČ,
KTEŘÍ SE DO DNEŠNÍHO RÁNA DOSTAVILI K JEDNÁNÍ!!!**

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ Č. 2

XIV. SJEZD KSČ JEDNÁ

Navzdory tankům, samopalům a bodákům okupantů, sešel se díky obdivuhodné práci orgánů strany za podpory celé veřejnosti 22. srpna 1968 v Praze XIV. mimořádný sjezd Komunistické strany Československa. Ve večerních hodinách bylo na sjezdu přítomno už 1196 delegátů. V téže době přijížděli do Prahy další delegáti, zejména ze Slovenska.

Sjezd pracuje velmi intenzivně. Přijal základní materiály, které znáte z legálního vysílání Československého rozhlasu a zvolil nový ústřední výbor KSČ.

PŘEDSEDNICTVO ÚV KSČ

Nově zvolený Ústřední výbor KSČ se sešel v noci z 22. na 23. srpna na své první schůzi. Zvolil nové předsednictvo ÚV KSČ. S radostí konstatujeme, že v tomto předsednictvu se objevují jména soudruhů, kteří mají důvěru strany a lidu. Podle předběžné zprávy, kterou se nám podařilo získat v noci, otiskujeme seznam předsednictva ÚV KSČ. To jsou lidé, jimž věříme: Dubček, Smrkovský, Černík, Císař, Špaček, Kriegel, Šik, Šimon, Šilhan, Slavík, Hrdinová, Goldstücker, Vojáček, Matějček, Hübel, Husák, Zrak, Hejzlar, Litera, Kabana, Moc, Sádovský, Simeček, Pavlenda, Tažký, Sámel, Colotka, Turček, Slamk.

Tajemníkem ÚV KSČ je zvolen soudruh Věnek Šilhan, který je po dobu internace soudruha Dubčka pověřen vedením předsednictva.

PROHLÁŠENÍ MIMOŘÁDNÉHO XIV. SJEZDU KSČ

Soudruzi a soudružky, občané Československé republiky!

Dnes 22. srpna 1968, byl zahájen mimořádný XIV. sjezd Komunistické strany Československa, který přijal toto úvodní prohlášení:

Československo je suverénním a svobodným socialistickým státem opírajícím se o vůli a podporu svého lidu. Jeho suverenita byla však 21. srpna 1968 porušena okupací vojsk Sovětského svazu, Polska, Německé demokratické republiky, Bulharska a Maďarska. Tento čin je zdůvodňován ohrožením socialismu a tím, že o zásah bylo požádáno některými československými činiteli. Jak vyplynulo z včerejšího prohlášení Ústředního výboru komunistické strany Československa, z druhého rozhlasového projevu presidenta republiky, z prohlášení Národního shromáždění i vlády republiky a prohlášení předsednictva Ústředního výboru Národní fronty, žádný kompetentní stranický a ústavní orgán o takový zásah nepožádal. V Československu nebyla žádná kontrarevoluce a nebyl ohrožen socialistický vývoj. Vzniklé problémy byly lid a strana schopny řešit samy, jak prokázala obrovská důvěra, které se nové vedení strany v čele se soudruhem Dubčkem těšilo. Přístupovalo se naopak k realizování základních Marxových a Leninových představ o vývoji socialistické demokracie. Československo také neporušilo své spojenecké závazky a povinnosti a nemá ani do budoucnosti nejmenší zájem na tom, aby žilo v nepřátelském vztahu s ostatními socialistickými státy a jejich lidem. Tyto závazky byly však porušeny vojsky okupujícími zemi. Byla pošlapána svrchovanost Československa, spojenecké svazky i Varšavská smlouva i dohody v Černé a Bra-

tislavě. Některí vedoucí činitelé státu a strany byli protiprávně zatčeni, izolováni od lidu a zbaveni možnosti vykonávat funkce, byla obsazena řada objektů ústředních orgánů, došlo tak k těžkým bezprávím. Sjezd důrazně žádá, aby byly ihned vytvořeny normální podmínky pro činnost všech ústavních a politických orgánů a aby byli ihned propuštěni zadržení pracovníci a umožnil se jim výkon jejich funkcí. V této těžké chvíli se stává jednotou všeho lidu, jednotou našich národů a semknutost kolem naší strany nejnaléhavějším požadavkem dne.

Ani násilným zásahem nepřestal být lid Československa jediným oprávněným a svrchovaným vládcem své země. Obrana svobody socialistické vlasti není jen záležitostí komunistů, ale všech Čechů a Slováků a dalších národností, všech dělníků, rolníků, příslušníků inteligence a mládeže – všech, jimž leží na srdci důstojný a svobodný život naší socialistické země. Komunisté mohou uskutečnit svou vedoucí roli pouze tím, že se stanou nejaktivnějšími a nejobětavějšími organizátory úsilí o odchod cizích vojsk. Mohou dosáhnout tohoto cíle pouze v nejužší jednotě se všemi vlastenci a se všemi aktivními demokratickými silami v naší společnosti.

Stav, který v naší zemi nastal 21. srpna, nemůže být trvalý. Socialistické Československo nikdy nepřijme ani vojenskou okupační správu, ani domácí kolaborantskou moc, která by se o sílu okupantů opírala. Mimořádný XIV. sjezd strany prohlašuje, že uznává jediné zákonně zvolené ústavní činitele, presidenta republiky Ludvíka Svobodu, předsedu vlády Alexandra Dubčka a předsedu Smrkovského, předsedu vlády. Stejně jako soudruha Alexandra Dubčka v čele strany. Neuznává však ani jako členy strany ty členy ústředního výboru, kteří by v této těžké zkoušce neobstáli.

Základním požadavkem je samozřejmě odchod cizích vojsk. Nebudou-li uvedené požadavky splněny, zejména nebude-li do 24 hodin zahájeno jednání o odchodu cizích vojsk s našimi svobodnými ústavními a stranickými činiteli a neučiní-li o tom soudruh Dubček včas prohlášení k národu, vyzývá sjezd všechny pracující, aby pod vedením komunistů uskutečnili v pátek 23. srpna ve 12 hodin v poledne protestní generální stávkou. Současně se usnáší, že v případě nesplnění požadavků bude přijímat další nezbytná opatření a po volbě ústředního výboru pověří těmito opatřeními tento nově zvolený ústřední výbor, který bude jediným zákonným reprezentantem strany. Sjezd se obrací na všechny komunisty a na všechny občany naší země, aby i nadále byl zabezpečován klid, pořádek a disciplína a nedopustilo se, aby z naší strany došlo k činům, které by mohly přinést vážné škody zemi a občanům.

Sjezd ukládá všem stranickým organizacím a orgánům plnou realizaci tohoto usnesení.

DŮLEŽITÁ VÝZVA

Vážení mladí čtenáři, již mnohokrát za těch deset let, co vycházíme, jste nám pomohli, a proto se na vás obrácíme i v této těžké chvíli s touto prosbou:

1. Předávejte okupantům překlady projevů presidenta republiky, usnesení Ústředního výboru KSČ a všechna prohlášení našich legálních ústavních a stranických orgánů.
2. Udržujte na ulicích klid, utvořte hlídky a zabraňte jakýmkoliv výtržnostem. (Nedovolte, aby mladí lidé používali poplašných pistolí, jako se tomu stalo včera.) Pomáhejte při zásobování obchodů.
3. V případě potřeby se spojte s našimi uniformovanými příslušníky veřejné bezpečnosti.
4. Pomáhejte svými letáky veřejně označovat kolaboranty.
5. Zamazávejte nápisy ulic, sundávejte názvy svých podniků.
6. Poslouchejte jen výzvy našeho legálního vysílání Československého rozhlasu, které poznáte bezpečně podle toho, že se plně staví za naši legální vládu a stranu v čele se soudruhy Svobodou, Černíkem, Smrkovským a Dubčkem.

REDAKCE MS

Tváře lidí prozrazují, že nejde o fotografie z roku 1945

OKUPANTI VYHODILI PARTYZÁNKU

Slovenská partýzánka Alena Kučerová, pražské mládeži známá ze setkání v Parku kultury a oddechu v době polednového pléna ÚV strany, přišla na výzvu pana prezidenta Svobody do Prahy, když hovořil o tom, že spojeneckým vojákům je třeba vysvětlovat pravdivou skutečnost. Alena Kučerová je matkou dvou dětí, šestileté dcery a čtyřletého syna. Do Prahy se dostala stopem. V Praze je velitelem okupačních vojsk generál Velička. Může být více lidí stejných jmen a nemusí to být zrovna ten generál, po jehož boku paní Kučerová bojovala v Sovětském svazu, ve slovenských horách v době povstání a při osvobození Prahy v roce 1945. První cesta Aleny Kučerové byla na sovětské velvyslanectví v Praze. Za propustku jí sloužily tři vysoké vojenské sovětské vyznamenání „Ordeň Krasnoj zvezdy“, „Rád Lenina“ a vyznamenání „Za naši sovětskou vlast“, která dostala na návrh generála Veličky. Soudručka Kučerová se chtěla setkat s jmenovaným generálem a v případě, že skutečně jde o jejího bojového druhá a velitele, chtěla mu vyznamenání vrátit, za tuto strašnou okupaci. Na velvyslanectví ji přijali velmi mile a očekávala setkání s pražským velitelem. Když jí bylo oznámeno, že generála Veličku nemohou najít, ptala se soudručka Kučerová kde je soudruh Dubček a jestli by se s ním mohla setkat. Po této otázce dostala místo odpovědi vyhození z budovy sovětského velvyslanectví. Soudručka Kučerová prohlásila, po odchodu z velvyslanectví, že za okupaci Československa spojeneckými vojsky pod sovětským velením se vzdává sovětských válečných vyznamenání a při nejbližší příležitosti je vrátí. „Velmi jsem si sovětských vyznamenání vážila, nosila jsem je hrdě, teď pro mne ztratily cenu.“

Dále slovenská partýzánka hovořila o tom, že Bifak neměl nikdy důvěru slovenského národa a zvláště dělnické třídy a prohlásila, že na Slovensku a vůbec v republice ho nadále nechceme.

Soudručka Kučerová se rozhodla, že bude chodit po Praze, vyhledávat sovětské vojáky a důstojníky a vysvětlovat jim naši, československou skutečnost. K tomu bude využívat i svých vojenských vyznamenání, připevněných na bluze pod montgomerákem. Chtěla by se také setkat s panem prezidentem Svobodou, který ji vyznamenal Válečným křížem a ujistit ho o podpoře.

Poslední slova rozhovoru se soudružkou Kučerovou byla: „Nechci provokovat, chci chránit šest českých a slovenských lidí. Nechci nic jiného než svobodu, tak jak nám ji už v roce 1945 zajišťoval Košícký vládní program.“

www.charta77.org

Hesla týdne

SLOVA NA ZDECH

Novotný se namáhá, Kossygin mu pomáhá
SMICHOVSKÉ NÁDRAŽÍ

Stalin třeská, Lenin se hrozí
NÁRODNÍ TRIDA

Přítelství se krví pouze neznečisťuje ale i smazává
PERSTYN

Rusové, dejte si pozor na Čiňany
JUNGMANNOVO NÁMĚSTÍ

Koldřel Indrol Bifakul Barbirkul Pillere! Mestku (ty zvlášť, ty mezku)!
Jakeš! Žádejte včas o exil. Váš kamarád
KONVIKTSKÁ

Pozor, v Praze jezdí dvě Volhy čísla AE 40-01, ABA 71-19. Jsou to pro-
vokatéři! Bacha na ně!
JUNGMANNOVO NÁMĚSTÍ

Okupanti — to vás učil Lenin?
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

Občane pamatuj, že největší nepřítel je v tobě samém:
poraženectví a ochota ke kompromisu!
NÁRODNÍ TRIDA

Výstava sovětského umění 15. století
NÁPIS NA ROZSTRILENÉ FASADĚ NÁRODNÍHO MUSEA

21. - 23. SRPNA
PRAHA

www.charta77.org

ÚDIV

Do budovy Národního shromáždění se vrátila dvoučlenná delegace poslanců inženýrů Bořkovec, Budrych. Měli odevzdat na velvyslanectví NDR protestní dopis Národního shromáždění, adresovaný parlamentu NDR. Naši poslanci byli přijati zástupcem německého velvyslance, který se divil, že parlament zasedá a protestuje proti okupaci naší země pěti státy varšavské smlouvy. Jejich jednotky jsou přitom zde legální, neboť byly pozvány našimi činiteli. Na dotaz, kteří činitelé je pozvali, zástupce velvyslanectví neodpověděl. Německé velvyslanectví protest nepřijalo.

SMENA JE SVOBODNÁ

Včera se nám podařilo po delší době spojit se s našimi kolegy v Bratislavské Smeně. Informovali jsme se o tom, jak je to s jejich prací v redakci. Redakce zatím

www.charta77.org

Na ručně psaném letáku v pražské ulici jsme viděli tento text: „HÁCHA 1939 – KOLDER 1968“. Nadešla doba rozhodování. Vážíme si všech, kteří v těchto osudových chvílích národa prokázali charakter, pohrdáme kolaboranty a zrádci. Tato hodina má všechny dosavadní chyby, všechny dosavadní zásluhy. Tyto dny jsou

prověrkou každého z nás. Inspirováni letákem neznámého soudruha, otiskujeme jména kolaborantů pod titulem:

HÁCHA 1968

INDRA Alois, KOLDER Drahomír, JAKES Miloš, HOFFMANN Karel, SULEK, SALGOVÍČ, MESTEK Karel, NOVÝ Vilém.

pravidelně i ve zvláštních vydáních. Horší je to s distribucí do jiných měst.

Z Bratislavy jsme se také dozvěděli, že ještě do včerejšího večera byl ve městě i místopředseda vlády doktor Husák. To pochopitelně dementuje různé zprávy o jeho pobytu v Jugoslávii, zadržení v Břeclavi a podobně. V Bratislavě je naprostá jednotná, lidé podporují Svobodu, Dubček, Smrkovského a Černíka. Velmi těžkou situaci má KSČ vzhledem k tomu, že hlavní představitel komunistické strany na Slovensku Bifok zradil.

Nový obsah pojmu pasivní resistance: nic nevíme, nic neumíme, nic jsme neslyšeli, ale zrádce si dobře pamatujeme!

ROZKAZ OKUPAČNÍHO VELENÍ ze dne 22. srpna 1968

1. Nedopustit pokusy odzbrojovat československé jednotky.
2. Opustit prostory, kde jsou rozmístěna československá vojska.
3. Malá místa zcela vyklidit, rozmístit se mimo ně.
4. Ve velkých městech rozmístit jednotky v parcích a na volných prostranstvích, nenarušovat dopravu.
5. Upustit od blokování stranických a státních orgánů československé socialistické republiky.
6. Banky mají vydávat peníze.
7. Veškerá zásobování spojených vojsk zajistit vlastními silami.

To je podle informací hlavní správy ministerstva obrany rozkaz spojeného velení vojsk varšavské smlouvy svým velitelům. Na otázku naší armády, kdo bude hradit způsobené škody, odpověděli zástupci spojených vojsk, že škody plně nahradí. Žádají účet.

VTEŘINY NOCI

● Švédský sportovní svaz přerušil styky se sportovci SSSR a dalších zemí, okupujících naši republiku a vyzval k následování sportovní svazy celého světa.

● Letišti zaměstnanci NSR se rozhodli bojkotovat všechny letecké společnosti pěti okupantských zemí. Ani jedno letadlo těchto pěti zemí nepřistane na letištích NSR.

● Olympijský výbor naší republiky žádá Mezinárodní olympijský výbor o vyloučení SSSR, Polska, NDR, Maďarska a Bulharska z účasti na XIX. olympijských hrách v Mexiku.

● V Kodani a v Oslu se konají velké demonstrace. Průvody s československými vlajkami jdou před sovětské velvyslanectví.

● Při hlasování v Radě bezpečnosti byl zákeřný útok armád Varšavského paktu označen 17:2 hlasům za agrezi, porušení státní suverenity, lidských práv. Dva hlasy potvrdily SSSR a Maďarsku.

● Delegace našeho Národního shromáždění, které se vydaly na velvyslanectví okupantských zemí dopadly takto: Němci delegaci nepřijali, u Bulharů ji přijali jakýsi úředník, Poláci ji přijali, Maďaři řekl, že předají notu své vládě.

● Rakouský spolkový kancléř řekl, že celým srdcem sdílí úděl svých sousedů a vyjadřuje československému lidu osobní sympatie rakouského lidu.

● Celý program rakouského rozhlasu byl věnován Československu, situaci, zprávám jak dále k okupaci. Jedna z prvních zpráv oznámila, že Maďaři obsadili Slovensko a budují velkou vysílačku na rušení našich svobodných stanic.

● Jugoslávie žádá okamžitě ukončení brutální okupace ČSSR a považuje ozbrojený převrat naší vlasti za nejbrutálnější formu popření suverenity a práv svobodného státu.

● Norská komunistická strana odsuzuje sovětskou agrezi a žádá okamžitě odvolání vojsk pěti agresorů z Československa.

● Americký zástupce v branném výboru OSN ostře odsoudil skutečnost, že sovětské jednotky vyhlásily v několika městech naší republiky stanné právo.

● Prezident Tito prohlásil: vpádem cizích vojsk do Československa byla podupána suverenity socialistické země a pokrokovým sílám celého světa tím zasazen těžký úder.

● Spolkový kancléř NSR Kiesinger řekl: Co se stalo je velmi slá a postup SSSR je všude odsuzován nejen představiteli zemí, hlavami států, ale i komunistickými stranami.

● Švédský premiér zdůraznil: „Jsme svědky toho, jak v socialistické zemi byla potlačena sna-

ha po svobodě.“ Iménem švédského lidu vyjádřil úcty, smutek a rozhořčení nad událostmi v Československu a připomněl, že touha národa po svobodě nemůže být ubito násilím. ZOSTANE ŽIVÁ A NAKONEC ZVÍTEZÍ!

● Holandský rozhlas z Hilversumu vysílá přímý přenos ze schůze Čechoslováků v Rotterdamu, kteří všichni vysílali velké výzvy k nám domů, abychom vydrželi v jednotě, že jsou s námi. Týž rozhlas zároveň vysílá telefonní čísla a jména osob v Haagu a Rotterdamu, kam se mohou obrátit naši krajané v případě, že by byli v Holandsku bez prostředků a kde a ně bude všestranně postaráno.

● Z Londýna přišla zpráva, že náš ministr zahraničí dr. Jiří Hájek poděkoval všem občanům, kteří vyjadřují solidaritu československému lidu.

● Představitel KS Francie a Itálie se sešli v Paříži. Odsoudili agrezi do Československa, nedomluvili se zatím na žádné společné akci.

● Albánský rozhlas oznámil, že armády SSSR a dalších zemí, které vpadly do Československa, jsou armádami skutečných fašistů.

● Hanoj (tedy severní Vietnam) označil okupaci naší zlaté republiky za nezbytný krok vzhledem k imperialistickým sabotážím. (Zvláštní že imperialisté nesabotovali československé dodávky na pomoc severnímu Vietnamu...)

● Komunistická strana USA označila agrezi za politováníhodnou událost, zřejmě však nezbyt-nou.

● Britský zástupce v Radě bezpečnosti vyzval sovětského zástupce, aby sdělil, kde jsou českoslovenští představitelé Dubček, Smrkovský, Císar, Černík, Kriegel.

● Americký delegát podotkl, že kdyby to bylo tak jak Rusové prohlašují – totiž, že jejich „vstup“ do Československa odsuzují jen imperialisté, pak by mezi imperialisty patřil mj. i papež Pavel VI. a rumunský král Ceaušesku. Sovětský člen Rady bezpečnosti na to věcně odpověděl, že zasedání je odpornou komedií.

● Rakouská televize a jejím prostřednictvím i Eurovíze vysílala film natočený ve středě Prahy.

● Norská mládež vytloukla okna sovětského obchodního zastupitelství v Oslu. Více než 6000 demonstrantů vyjádřilo sympatie Norů k Československu.

● Australská komunistická strana na vyjádřila protest sovětským zastupitelským úřadům a žádá

okamžitý odchod cizích vojsk z naší republiky. Zdůrazňuje, že nesmyslná agrese je ohromnou ztrátou pro světový komunismus.

● Britská komunistická strana odmítá ve svém listě Morning Star sovětské tvrzení, že představitelé Československa si vyžádali pomoc u zemi Varšavské smlouvy.

● Předseda rumunské státní rady dal pokyn k vytváření národních gard na obranu suverenity a revolučních vymožeností Rumunska.

● První zprávu svobodného československého rozhlasu po půlnoci z 22. na 23. srpen je magnetofonový záznam telefonátu pracovníka spojů s předsedou NS Josefem Smrkovským z náhož vyplývá, že pokyn ministra Hoffmanna zamezit vysílání byl protistátní, za zády vlády, NS a KSC. Poslední věta Josefa Smrkovského liči příjezd sovětských tanků před UV strany, poslední slovo je: „...samopalcí“.

● Prezident Johnson se schází s Deaneem Ruskem na poradě o situaci v Československu a vyjadřuje uspokojení nad dobrou informovaností a událostech u nás prostřednictvím našeho legálního svobodného rozhlasu.

● V Bělehradě se schází na protest proti agresi do Československa shromáždění 200 000 našich jihoslovenských přátel.

● Rádio Bern vyjadřuje obdiv statečnému československému lidu.

● Na výšce 470 m a 1103 začínají vysílat další kolaborantské stanice. Stanice Vltava, která se dále hlásí jako jediné hlasy pravdy, označuje spontánní neso-uhlas, odpor a rozhořčení našeho lidu proti okupantům za „výstřelky ojedinělých skupinek chuligánů“.

● K pomníčku pod sochou sv. Václava na Václavském náměstí, kde je květinami vyznačen hrob neznámého čtrnáctiletého chlapce, bestialně ubitého okupantským samopalem, klade člen redakce Mladého světa první zvláštní vydání MS, na jehož titulní straně je snímek československé vlajky zbrocené krví. A pláče.

● Plukovník Molnár, kolaborant, ze státní bezpečnosti společně s ruskou tajnou policií GPU mají v rukou seznam, dohře prokon-ultovaný s ruskou stranou a začínají zatýkat v řadách naší státní bezpečnosti. Na seznamu je i řada kulturních pracovníků.

● Francouzská vláda vydává prohlášení, že se v sobotu sejdě na zvláštním zasedání o Československu. Podobně britská vláda.

● Britská BBC vysílá komentář o hrdinství československého lidu, o jeho zlověstném, důstojném klidu.

● Sovětské ministerstvo zahraničí a československé velvyslanectví v Moskvě údajně nic nevědí o tom, že by naši představitelé v čele s Alexandrem Dubčekem byli převezeni – přesněji uneseni – do SSSR.

● Svobodné československé rádio hovoří s poslanci našeho NS Poleňákem, Lacinou, Hanouskem, akademikem Málkem: Parlament udržuje spojení s prezidentem republiky a svobodnými členy Černíkovy vlády. V Parlamentě se nedá hovořit o nějakém poměru progresivních a konzervativních sil. Jistě nikdy nebyli poslanci tak jednotní. Za nejdůležitější považuje NS udržet jednotu a pevný postoj při hájení našich zásadních požadavků. Ukončení agrese, odchod okupantských vojsk, svoboda našeho legálního představitelům, aby mohli vykonávat úkoly, kterými je národ pověřil.

● Důl Koněv v Drnově u Mostu se přejmenová na Důl 21. srpna 1968.

● Britské ministerstvo vnitra ujišťuje, že českoslovenští občané, kterým vyprší povolení k pobytu, nebudou vyhoštěni ze země, jak naznačují britské zákony. Naopak. Dostane se jim všestranné pomoci.

● Pracovníci Čs. aerolinií požádali kolegy na celém světě o pomoc Československu.

● Stáb lékařů Ceskobudějovické nemocnice bojuje o život šesti sovětských okupantských vojáků, obětí letecké havárie vojenského letadla na letišti v Planě. Lékaři vyzvali okupační velení o dodání 10 dárců krve. Nedostavili se dárci z řad okupantů, dostanou zranění naši krev – kterou přijeli prolévat.

● Náměstí Rudé armády v Podbořanech se přejmenová na Náměstí Ludvíka Svobody.

● Zrádce Indra už není poslancem. – Rachadlo o tom více než 5000 voličů v obvodě, který Indra tak hezouně zklamal.

● Italský list Unita hlásí z Moskvy, že tři členové prezidia nejvyššího sovětu SSSR – Kosygin, Suslov, Šelepin – nesouhlasili s rozhodnutím většiny o vojenské agresi do Československa.

● Hlas NSR: Skutečnost, že německá vojska se znovu podílejí na okupaci Československa musí v každém Němci vzbudit znovu strašný pocit hanby.

● Papež Pavel VI. při odjezdu na eucharistický kongres do Bogoty vyjádřil bolestné rozptřčení nad událostmi v ČSSR.

● Tři útvary naší armády v Hranicích na Moravě byly vyzvány sovětským okupačním důstojníkem ke složení zbraní. Velitelé naší armády odmítli s tím, že až mají pouze pozemní zbraň, raději přijmou boj, než aby složili zbraň. Krátce na to se dostavil sovětský okupační velitel města, řekl, že velitel praporu nebyl oprávněn žádat odzbrojení a omluvil se.

● Svobodný vysílač severní Slovenska hlásí: Manželka Alexandra Dubčeka je v bezpečí. Děkuje všem, kteří se o to zasloužili.

● Spisovatel Václav Havel pronášel ve svobodném Libereckém rozhlasu výzvu k zahraničním spisovatelům, aby podpírali statečný boj československého lidu a protestovali proti agresi. Mezi těmi, na něž se obrací jmenovitě jsou: Durrenmatt, Gunther Grass, Arthur Miller, J. P. Sartre ale i sovětská básnicka Jevtušenko a Vozněněškin.

www.charta77.org

ského přátelství v Žaluzi u Mostu vypouštějí část ze svého názvu. Jmenují se teď pouze chemické závody v Žaluzi.

● UV ČSM vyzývá mládež, aby v těžkých chvílích pomáhala při zásobování a skláně.

● Pracovníci Tesly Jáchymov žádají pana prezidenta, aby vyhlásil náš stát za neutrální.

● Městský výbor Národní fronty v Českých Velenicích z obav, aby to, co nyní prožíváme se nemohlo opakovat, posílá rezoluci, ve které chce také neutralitu našeho státu. Totéž si přeje velení OVS Strakonice, 80 000 občanů Havířova a stále další a další občané naší republiky.

● Píše se rok 1968. V srdci Evropy bylo 21. a 22. srpna zraněno 230 lidí, většinou střelbou. Sedm lidí zemřelo. Tato neúplná zpráva byla vydána necelé dva dny po okupaci Československa.

● Jeden z příslušníků okupačních armád spáchal před budovou UV KSC v Praze sebevraždu za střelením. Není pochyb o tom, že drastickým činem vyjádřil svůj nesouhlas s okupací naší země.

● Obžané pohraničního města Vejprty se sešli na československé hranici a jednoznačně vyjádřili nesouhlas s obsazením republiky. Přes hranici je pozorovali obyvatelé městečka Bernstein, kteří pak zaslali do Vejprty dopis. Nesouhlasí s přepadením Československa a stýdí se za přítomnost svých ozbrojených jednotek na našem území. Závěrečné věty dopisu jsou: Čekejte další dopis. Tento dopis zveřejníte! Věříme ve vaši věc. Ať žije Dubček! Podpis – přátelství.

NOVÝ ŠPALÍČEK NÁRODNÍCH PÍSNÍ

